

Miệng Lọc Lừa, Con Đẩy Cho Xa, Môi Thâm Độc, Con Xua Cho Khuất!

Một thiếu niên Công Giáo Ý được hồng phúc rước lễ lần đầu. Trong ngày trọng đại ấy, cậu hứa với Đức Chúa GIÊSU là sẽ không bao giờ lên giường ngủ với tội lỗi còn đè nặng trên tâm hồn. Thế rồi xảy ra là vào một buổi tối kia đang lúc chuẩn bị vào giường ngủ, cậu bỗng nhớ lại là trong ngày đã phạm một tội. Cậu cảm thấy vô cùng đau đớn ăn năn. Thế nhưng bây giờ trời đã vào đêm và đang ở mùa đông, nghĩa là nhiệt độ bên ngoài thật thấp, trời khá lạnh. Nhà xứ của Cha Sở lại ở cách xa đến mấy cây số. Cậu thiếu niên tự nhủ:

- Ráng đợi đến sáng mai rồi mình sẽ ra đi xưng tội thật sớm. Bây giờ thì trễ rồi. Hơn nữa biết đâu lại là điều vô lễ bất kính khi đến quấy rầy Cha Sở vào lúc trời đã khuya?!

Nghĩ thế nên cậu thiếu niên quyết định lên giường ngủ. Nào ngờ, lên giường nhưng giấc ngủ nhất định không chịu tới. Lời hứa cùng Đức Chúa GIÊSU vào ngày Rước Lễ Lần Đầu như một chiếc đinh đóng chặt vào đầu. Cậu thiếu niên bỗng lo sợ rằng, nếu thất hứa ngay từ những ngày đầu, biết đâu sau này cùng với thời gian sẽ làm cho lương tâm trở nên chai lỳ. Tư tưởng này khiến cậu thiếu niên đâm ra hốt hoảng. Cậu nhanh nhẹn nhảy ra khỏi giường, cẩn thận mặc áo rồi mau mắn đi ngay đến nhà Cha Sở.

Cha Sở tốt lành rất đổi ngạc nhiên trước sự xuất hiện bất ngờ của cậu thiếu niên vào lúc trời đã khuya. Nhưng Cha Sở thật hài lòng trước lý do thúc đẩy cậu thiếu niên can đảm trung tín giữ lời dốc lòng. Sau khi ban phép giải tội, Cha Sở nhắc nhở cậu thiếu niên hãy luôn luôn trung tín thi hành lời đã hứa cùng Đức Chúa GIÊSU vào ngày Rước Lễ Lần Đầu. Về phần cậu thiếu niên, cậu vui vẻ ra về với tâm hồn tràn ngập niềm vui và an bình. Cậu nhanh nhẹn lên giường và ngủ ngay lúc nào không hay biết.

Sáng hôm sau, vào giờ điếm tâm thường lệ, bà mẹ không trông thấy đứa con trai xuất hiện. Lo lắng bà đến phòng con và gõ cửa. Nhưng không có tiếng trả lời. Rón rén mở cửa bước vào, bà mẹ thật ngạc nhiên trông thấy con đang nằm trên giường với đôi tay đặt trước ngực và gương mặt trông thật dịu hiền như đang ngủ giấc bình an. Khi đến gần thì bà mẹ mới thấy rằng con trai đã tắt thở! Thật là một cái chết êm ái lành thánh đáng mong ước biết bao!

... Câu chuyện thứ hai không kém phần dịu ngọt xảy ra giữa bà mẹ trẻ Công Giáo Ý và cậu con trai khoảng 7,8 tuổi. Một hôm cậu bé ngược đôi mắt trong xanh hỏi Mẹ:

- Mẹ ơi, hy sinh là gì?

Bà mẹ âu yếm mỉm cười và lúng túng tìm ra câu giải thích, ngang tầm hiểu biết của đứa con trai nhỏ. Bà áp úng nói:

- Hy sinh là ... hy sinh là .. giống như khi, đáng lý con dùng hết số tiền Nội cho con, để phung phí mua những gì con ưa thích, thì trái lại, con dùng số tiền đó - vì lòng yêu mến Đức Chúa GIÊSU và Đức Mẹ MARIA - để cho một người nghèo không có bánh ăn và áo mặc.

Cậu bé tỏ ra tư lự. Hôm sau, cậu bé nói với Mẹ:

- Mẹ à, con muốn làm một hy sinh. Con sẽ đem số tiền Nội cho con đến cho đứa bé nghèo và bị bệnh mà con thấy hôm trước.

Bà Mẹ thật hài lòng và đáp ngay:

- Đúng rồi! Con thật ngoan! THIÊN CHÚA sẽ chúc lành cho con!

Thế rồi vào bữa ăn trưa hôm đó, cậu bé để qua một bên phần bánh ngọt của mình. Thấy thế bà mẹ ngạc nhiên hỏi:

- Ủa, con no rồi sao?

Cậu bé điềm nhiên trả lời:

- Con muốn để dành phần bánh ngọt của con để biếu ông cụ bị đói vì không đủ ăn.

Nhưng bà mẹ nói ngay:

- Con cứ ăn phần bánh của con, rồi Mẹ sẽ cho con phần khác để biếu ông cụ.

Nhưng cậu bé thưa với mẹ:

- Làm như thế lại là chuyện khác!

Ngạc nhiên bà mẹ hỏi tại sao thì cậu bé vui vẻ giải thích:

- Nếu con biếu ông cụ phần bánh không phải của con thì không còn là chuyện con làm một hy sinh nữa!

... ”Này con, hãy lắng nghe và đón nhận lời thầy dạy bảo, để năm tháng đời con được thêm nhiều. Thầy dạy cho con biết lối khôn ngoan, dẫn con đi trên đường ngay nẻo chính. Khi con đi, bước chân sẽ thênh thang, con có chạy cũng không hề vấp ngã .. Này con, lời thầy nói, con chú tâm để ý, lời thầy dạy, con hãy lắng tai nghe: đừng để mắt rời xa lời thầy, nhưng hãy luôn gìn giữ ở tận đáy lòng con. Vì lời thầy là sức sống cho ai tìm thấy, làm cho toàn thân được mạnh khoẻ an lành. Hãy gìn giữ tim con cho thật kỹ, vì từ đó mà sự sống phát sinh. Miệng lọc lừa, con đẩy cho xa, môi thâm độc, con xua cho khuất. Đôi mắt con, hãy nhìn ngay phía trước, ánh mắt con, hướng thẳng trước mặt con. Đường con đi, hãy san cho phẳng, ước chi mọi nẻo con bước được an toàn. Đừng quanh bên phải, chớ quẹo bên trái, cố giữ chân con khỏi điều xấu xa” (Sách Châm Ngôn 4,10-12/20-27).

(“La Mia Messa”, volume I, 29 Novembre 2009 - 31 Marzo 2010, Anno IV/C, Casa Mariana Editrice, trang 506-507+581)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt